

письмовій формі. Слід зазначити, що МОЗ України дещо розширили вимоги до форми запиту, доповнивши «Форму запиту на публічну інформацію, розпорядником якої є МОЗ України» окремим пунктом, у якому необхідно вказати, яким способом можна надати запитувану інформацію, зокрема скерувавши її на поштову чи електронну адресу, або телефаксом чи телефоном. Згідно з Законом «Про доступ до публічної інформації», відповідь на інформаційний запит має бути надано не пізніше 5 робочих днів з дня отримання запиту. У разі, якщо запит стосується надання великого обсягу інформації або потребує пошуку інформації серед значної кількості даних, строк розгляду запиту може бути продовжено до 20 робочих днів з обґрунтуванням такого продовження. За даними МОЗ України до міністерства за 2016 р. надійшло 1747 запитів на публічну інформацію, що на 505 запитів менше ніж у 2015 р. Таке суттєве зменшення кількості запитів дає право зробити висновок, що публічна інформація розпорядником якої є МОЗ України стала доступнішою і відкритішою, що у свою чергу, для ознайомлення з нею, не потребує підготовки відповідних запитів.

ЩОДО ПИТАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Хазова О.А.

Науковий керівник: к.ю.н., ас. Аніщенко М.А.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра управління і економіки фармації, медичного та фармацевтичного правознавства

Мета дослідження – дослідити нормативно-правові акти, що регулюють права людини у сфері охорони здоров'я, виявити особливості та проблеми правового регулювання. Матеріали та методи – нормативно-правова база України, норми міжнародного права, що визначають принципи реалізації права на охорону здоров'я, порівняльно-правовий, формально-юридичний, формально-логічний, метод аналізу, метод синтезу. Результати та їх обговорення. Права людини у сфері охорони здоров'я регулюються Законом України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (ст.6 Закону «Право на охорону здоров'я», ст.38 «Право на кваліфіковану медико-санітарну допомогу, включаючи вільний вибір лікаря і закладу охорони здоров'я»), Цивільним кодексом України (ст.283 Право на охорону здоров'я, ст.284 Право на надання медичної допомоги, ст.285 Право на інформацію), Конституцією України (ст.49 «кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування») тощо. Висновки. Практика України показує, що можна мати досить ґрунтовне і показове законодавство в галузі прав людини у сфері охорони здоров'я, але це ніяк не відображається на конкретному правовому статусі окремо взятої особи. Одна з ключових причин - невирішені проблеми забезпечення прав людини у сфері медичної діяльності. Не підкріплені системою забезпечення, правові норми в сфері охорони здоров'я залишаються лише деклараціями, тобто нормами, що не супроводжуються створенням системи їхньої реалізації, охорони й захисту.

ЯЗЫКОВЫЕ ОСОБЕННОСТИ ИНТЕРНЕТ-ОБЩЕНИЯ

Эль Кандусси Айман

Научный руководитель: препод. Коновальчук Н.О.

Запорожский государственный медицинский университет

Современный человек все большую часть своей жизни проводит в интернете. Поэтому правила и принципы живого интернет-общения вызывает огромный интерес у иностранцев и делает данную работу актуальной. Цель работы – рассмотреть основные особенности и принципы речи в Интернет и правила речевого этикета. Так, проанализировав сообщения и посты в социальных сетях, таких как vk.com и fb.com, можно сделать следующие заключения. Пользователи стараются максимально приблизить письменную речь сообщения к разговорной. Интернет-сообщение должно быть предельно кратко и по существу. Для придания сообщениям краткости используется целая система сокращений. Часто используются слова с уменьшительно-ласкательными суффиксами. Интернет-речь очень эмоциональна. Для передачи эмоций используются не речевые обороты, а смайлы. При довольно свободном обращении с правилами правописания, полное их игнорирование вызывает не меньшее возмущение. Правила и этикет общения в сети, равно как и Интернет-

сленг, меняются очень быстро. Обобщая сказанное, для Интернет-общения характерны такие черты, как имитация разговорной речи, краткость, которая достигается путем использования сокращений, эмоциональность, передаваемая смайлами и уменьшительными словами, быстрое устаревание лексики и символов. Наряду с кажущейся свободой, в Интернете все же есть свой неписанный этикет общения, которого следует придерживаться.

RELATIONSHIP BETWEEN DOCTOR AND PATIENT - A LAW, BUSINESS OR ETHICS

Burra Mithilesh, Vamsi Varahabhatla

Thesis advisor: PhD, Associate professor Nataliya Spitsa
Zaporozhye State Medical University
Department of Social Studies

The doctor–patient relationship forms one of the foundations of contemporary medical ethics. It has been and remains a keystone of care: the medium in which data are gathered, diagnoses and plans are made, compliance is accomplished, healing, patient activation, and support are provided. The medical interview is the major medium of health care. Most of the medical encounter is spent in discussion between practitioner and patient. The interview has three functions and 14 structural elements. The three functions are gathering information, developing and maintaining a therapeutic relationship, and communicating information. The relationship therefore directly determines the quality and completeness of information elicited and understood. It is the major influence on practitioner and patient satisfaction and thereby contributes to practice maintenance and prevention of practitioner burnout and turnover, and is the major determinant of compliance. The doctor–patient relationship is critical for vulnerable patients as they experience a heightened reliance on the physician's competence, skills, and good will. Thus, providing health care, and being a doctor, is a moral enterprise. An incompetent doctor is judged not merely to be a poor businessperson, but also morally blameworthy, as having not lived up to the expectation of patients and having violated the trust that is an essential and moral feature of the doctor–patient relationship. Trust is a fragile state. Deception or other, even minor, betrayals are given weight disproportionate to their occurrence, probably because of the vulnerability of the trusting party. The relationship need not involve a difference in power but usually does, especially to the degree the patient is vulnerable or the physician is autocratic. Physicians should focus on continuity: in their relationships with individual patients, between their patients and other clinicians (including specialists and nurses), and with the organization as a whole. Trust is most realistic when a relationship has a history of reliability, advocacy, beneficence, and good will. Continuity encourages trust, provides an opportunity for patients and providers to know each other as persons and provides a foundation for making decisions with a particular individual. United States law considers the relationship fiduciary; i.e., physicians are expected and required to act in their patient's interests, even when those interests may conflict with their own. In addition, the doctor–patient relationship is remarkable for its centrality during life-altering and meaningful times in persons' lives, times of birth, death, severe illness, and healing.

IMPORTANCE OF A DOCTOR IN TODAY'S SOCIETY

Vinisha Tekwani, Varahabhatla Vamsi

Thesis advisor: PhD, Associate professor Nataliya Spitsa
Zaporozhye State Medical University

Doctor is a person who dedicates his knowledge and skills for the prevention and treatment of diseases, maintain and enhance human health. The doctor has traditionally enjoyed a special status in any society, and there are high ethical and legal requirements. It is believed that a "real" doctor should be a role model for the general public not only in the matters of health (do not smoke, do not drink alcoholic beverages, to keep an active life style, eat right), but also morality. The aim of our study was to specify a doctor in today's society. Medicine is often perceived as a profession for the altruists and is interpreted from the perspective of social mission. It is believed that the doctor should be fully committed to Medicine, compassionate, humble, and sober in assessments of his needs, to exercise the force of spirit and determination in difficult life situations. Doctors have the enormous privilege of touching and changing lives. Through all the changes driven by research and public expectations, some of the art and science of medicine has endured